

komité at fremsætte rekommandationer til igangsættelse af forhandlingerne.

I aftalen med Sverige er hertil føjet, at disse rekommandationer vil kunne tage sigte på en samstemt harmonisering på betingelse af, at de to parters uafhængige beslutningsret ikke påvirkes.

Ovennævnte artikel er især kommet med i aftalerne på foranledning af Sverige, der ønsker at holde mulighederne åbne for en nærmere tilknytning til EF og videregående deltagelse i EF's samarbejde ikke mindst på det monetære område.

Artikel 33-36 indeholder aftalernes afsluttende bestemmelser. Der fastsættes en opsigelsesfrist på 12 måneder (*artikel 34*), og aftalernes territoriale anvendelsesområde defineres (*artikel 35*).

Endelig bestemmes det, at aftalerne træder i kraft 1. januar 1973 eller senest 1. januar 1974 på betingelse af, at ratifikationsinstrumenterne er udvekslet inden denne dato. I modsat fald træder aftalerne i kraft den 1. dag i den anden måned efter udvekslingen.

Aftaler imellem på den ene side medlemslandene i Det europæiske Kul- og Stålfællesskab og Det europæiske Kul- og Stålfællesskab og på den anden side henholdsvis Finland, Island, Portugal, Sverige, Schweiz og Østrig vedrørende varer, der hører under Det europæiske Kul- og Stålfællesskab.

De seks aftaler, der stort set er identiske bortset fra den islandske, der er langt mindre vidtgående, er opbygget på samme måde og har for en stor del samme indhold som de ovenfor refererede frihandelsaftaler imellem EF og de pågældende EFTA-lande (EØF-aftalerne).

Vareområdet, der omfatter de varer, der hører under Det europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF), er defineret i aftalens bilag.

Bestemmelserne om toldafviklingen (*artikel 2*), fiskale toldsatser (*artikel 3*), basis-

toldsatserne (*artikel 4*), afgifter med virkning som toldsatser (*artikel 5*) og eksporttold og lignende (*artikel 6*) er de samme som i EØF-aftalerne.

Protokol nr. 1, hvortil der henvises i *artikel 7*, fastsætter en overgangsperiode for toldafviklingen i det udvidede EF indtil 1. januar 1980 for enkelte varer fra hvert land, og der forudses indførelse af indikative importlofter på samme måde som for de varer i EØF-aftalerne, der er underkastet samme overgangsperiode. De pågældende EFTA-lande har på deres side også betinget sig tilsvarende længere overgangsperiode og muligheden for indførelse af indikative importlofter for enkelte varer. Ingen af disse bestemmelser kommer til at påvirke toldfriheden mellem de nuværende EFTA-lande.

Artikel 8 henviser til Protokol nr. 2 i EØF-aftalerne, der indeholder oprindelsesreglerne også for EKSF-varer.

Bestemmelserne om toldnedsættelser over for tredielande (*artikel 9*), kvantitative importrestriktioner (*artikel 10*) og EF's toldmæssige enhed efter 1. juli 1977 (*artikel 11*) er de samme som i EØF-aftalerne.

I *artikel 12* erklæres det, at aftalerne ikke modificerer bestemmelserne i EKSF-traktaten eller den myndighed og kompetence, der følger af traktatens bestemmelser.

Artikel 13 vedrørende toldunioner, frihandelsområder og grænsetrafik, *artikel 14* vedrørende interne afgifter, *artikel 15* vedrørende restriktioner for effektivering af betalinger og kredit, *artikel 16* vedrørende undtagelser af hensyn til den offentlige orden og sikkerhed m. v., *artikel 17* vedrørende den nationale sikkerhed og forsvarsformål og *artikel 18-20* vedrørende aftalernes efterlevelse og restriktive forretningsmetoder m. v. er identiske med de tilsvarende artikler i EØF-aftalerne. I *artikel 20* bestemmes det dog, at EKSF til de pågældende EFTA-lande for de varer under Bruxelles-nomenklaturens kap. 73 (d.v.s. jern og stål), der er omfattet af aftalerne, udstrækker EKSF-traktatens bestemmelser om priser og de beslutninger, der er truffet om betingelserne for salg fra virksomheder i EF, idet EKSF samtidig garante-